

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕСУДЕ ОД 19.ЈУЛА 2016. године**

Председник већа: Данас је 19.07.2016. године.

Констатује се да су на објављивање пресуде приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине, Снежана Станојковић,

-окривљени Неђељко Совић и Рајко Векић,

-адвокат Душан Јанићијевић и адвокат Милан Камперилић.

Као што смо и рекли, данас ћемо објавити пресуду. Ако може, да устанемо.

Виши суд у Београду, Одељење за ратне злочине, након већања и гласања које је обављено дана 30.06.2016. године, донео је, а председник већа јавно објављује дана 19.07.2016. године

У ИМЕ НАРОДА

ПРЕСУДУ

Окривљени Неђељко Совић и окривљени Рајко Векић

КРИВИСУ

Што су:

За време немеђународног оружаног сукоба на територији Републике Босне и Херцеговине који се водио између Армије Р. БиХ и Војске Републике Српске, као припадници Војске Републике Српске – војне поште 7463 Петровац, противно одредбама чл. 3 тач. 1 а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године, те чл. 4 ст. 1 и 2 тачка а) Допунског протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба (Протокол II), дана 21. децембра 1992. године, у близини засеока Јазбине, извршили убиство једног цивилног лица тако што су у јутарњим сатима наоружани аутоматским пушкама, након што су на локалном путу Јазбине-Бјелај, општина Босански Петровац, у шуми званој „Осоје“ сусрели цивилна лица оштећеног Мехмеда Хркића и [REDACTED], који су се том приликом враћали из посете комшији [REDACTED] чија се кућа налази у засеоку Јазбине, [REDACTED] наредили да настави кретање према својој кући, док су оштећеног Мехмеда Хркића задржали, како би наводно обавили разговор,

након чега су Мехмеда Хркића повели око 500 метара дубље у шуму и испалили најмање три метка у његовом правцу наневши му том приликом повреде десне бочне стране грудног коша, са вишеструким преломом другог и трећег ребра бочно десно са више коштаних одломака и вишеструки прелом десне надлактице у горњој трећини са више коштаних одломака, од којих повреда је Мехмед Хркић преминуо на лицу места.

Чиме су извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ у вези чл. 22 КЗ СРЈ.

Па их суд применом наведеног законског прописа и одредби чл. 3, 5,33,38,41 КЗ СРЈ

О С У Ђ У Ј Е

Окр. Неђељка Совиља на казну затвора у трајању од 8 (осам) година.

Окр. Рајка Векића на казну затвора у трајању од 8 (осам) година.

На основу члана 264 став 2 у вези члана 265 став 2 ЗКП-а, ОБАВЕЗУЈУ СЕ оптужени да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем.

На основу члана 258 став 4 ЗКП-а, оштећена Тамка Хркић упућује се да свој имовинско-правни захтев оствари у парници.

Седите.

Разумели сте пресуду. Овде ћемо изнети само кратке разлоге зашто је иста донета. Суд је, имајући до сада све изнете доказе, као и налоге дате у решењу Апелационог суда остао на становишту да је током поступка доказано да су окривљени извршили кривично дело на начин и на месту како је то описано у диспозитиву пресуде, као и при образложењу које је дато раније. Овог пута нећу се задржавати на ономе што је неспорно утврђено и објашњено на прошлом објављивању пресуде, а односи на околности постојања немеђународног сукоба на територији Босне и Херцеговине, те да су окривљени били припадници Војске Републике Српске, као и да су се критичног дана срели са Мехметом Хркићем и [REDACTED] у шуми Осоја, имајући у виду да ове околности током поступка нико није ни негирао, те су потврђене и другим изведеним доказима.

Суд након изведених нових доказа није могао да прихвати одбране окривљених коју су изнели током поступка, односно да су критичног дана били само у пролазу, те да су видели Мехмета Хркића и сведока [REDACTED], те да су наставили даље својим путем, и да су касније сазнали да је Мехмет Хркић убијен. У односу, прво да кажемо, на разлике које постоје у исказима [REDACTED] и [REDACTED], суд остаје при оним наводима које не навео и у раније укинутој пресуди, односно да је нормално да након више од двадесет година постоје разлике у интерпретацији појединих догађаја, међутим искази ових сведока не разликују се у битним детаљима, а за шта ће се дати шире објашњење у пресуди. Треба нагласити да је сведок [REDACTED]

у поновљеном испитивању остала при својим наводима да сведок није имао било какво оружје приликом одласка са Мехметом Хркићем, и да га она никад није ни видела да носи оружје са собом. Навела је да је дошао у јутарњим часовима, да је био код њих, да је све време била присутна и она, и да тада није имао никакво оружје при себи, а при оваквом исказу је остала током целог поступка, чиме је потврђен са једне стране исказ сведока да није имао оружје и када су се срели са окривљеним.

Суд је ценио наводе одбране да је имао полуаутоматску пушку са собом, и да је раније испланирао да убије Мехмета, а разлочи зашто то, зато што је у ратним дејствима му страдао сестрић, као и да је сакрио пушку коју је касније узео, па је нашао да је оваква одбрана нелогична, из простог разлога што сведок није могао да зна да ће тога дана, односно тога јутра Мехмет Хркић бити код куће, који је да остане код истих одлучио у последњем тренутку, вече пре критичног догађаја, што наводи и сведок, а потврђује и жена оштећеног.

Суд је такође имао у виду и да је сведок био у добрим односима са покојним Мехметом Хркићем, што произилази како из исказа окривљених који наводе да када су их срели, да су ишли пријатељски, а тако из исказа сведока која је навела да су из њене куће отишли у пријатељским односима, по оцени суда нелогично је да сведок убије Мехмета, тако рећи на прагу куће, када зна да су их видели да заједно одлазе. Међутим, суд је имао у виду да су окривљени тога дана кретали ка кући, да рођаци окривљеног Рајка Векића, односно његов стриц има кућу десет минута од имања.

У односу на повреде које су настале код сада покојног Мехмета Хркића судски вештаци у свом налазу и мишљењу нису могли у потпуности да се изјасне на који начин су настале. Међутим, суд је прихватио исказе сведока који су непосредно били на лицу места и видели сада покојног Мехмета Хркића и повреде које су му нанесене, из којих произилази да су нанете из ватреног оружја.

Чињеница да је сведок чула појединачне пуцње не искључује ни на који начин окривљене као извршиоце овог кривичног дела, јер судски вештак Милан Куњадић у свом налазу и мишљењу, као и на главном претресу, наводи да аутоматска пушка може да испалује и појединачно и рафално, и да се на основу једног или два поготка не може тврдити да је рафална или појединачна паљба, из којих разлога је суд прихватио исказ сведока да је чула два пуцња, и да је њега свекрва чула три појединачна пуцња, као и исказ сведока да су окривљени када су се срели код себе имали аутоматске пушке.

Један од разлога укидања првостепене пресуде било је и питање мотива, како се то наводи у решењу Апелационог суда, односно, да окривљени нису имали мотив да убију Мехмета Хркића јер не стоје наводи сведока да су по његовим сазнањима окривљени извршили ово дело из освете због смрти саборца Зорана Шкорића, који је пре овог догађаја био убијен од стране јединица Босне и Херцеговине, јер је исти према подацима из матичних књига умрлих погинуо у јануару 1993. године, а на основу умрлице поднете од стране одбране током жалбеног поступка. Суд је из тог разлога у току поступка прибавио доказ и утврдио да је Шкорић Зоран убијен 12. септембра 1992. године, размењен 19.12.1992. године, а да је сахрањен 20.12.1992. године, односно дан пре убиства Мехмета Хркића, у време када су окривљени били у Бјелају, односно у одсуству. А датум који је унесен у раније приложу у умрлицу, погрешан је, јер је то датум уписа у матичну књигу умрлих, а не датум смрти Шкорић Зорана.

Све оно што је раније изнето у образложењу стоји и сада, тако да се суд неће понављати у свом образложењу. Међутим, имајући у виду све ово што је до сада изнесено, суд је остао на становишту да је до убиства Мехмета Хркића дошло на начин и време како је то Тужилаштво изнело у оптужници. Овде се радило о цивилном лицу које није учествовало у сукобу, тако да на овај начин су прекршене одредбе Повеље на коју се односи Женевска конвенција, која се односи на заштиту лица која не учествују у раним сукобима. За ово кривично дело, као што знате, прописана је казна затвора од пет до двадесет година. Међутим, суд је имао у виду низ олакшавајућих околности на страни окривљених, па је из тих разлога сваком одредио казну затвора од по осам година, ценећи да ће се овом казном у потпуности остварити сврха кажњавања, како и специјална, тако и општа превенција.

У односу на трошкове поступка, суд је обавезао окривљене, али ће то решење бити донето посебно када пресуда постане правоснажна.

Што се тиче оштећене, она, како није дала одштетни захтев, она је упућена на парницу.

На ову пресуду имате право жалбе у року од 15 дана од дана писменог отправка, Апелационом суду у Београду.

Да ли је потребно да се овај рок продужи, односно да ли неко тражи продужење још за 15 дана у вези жалбе, или не? Изволите.

Адвокат Душан Јанићијевић: Да. Душан Јанићијевић, бранилац Совиљ Неђељка, због годишњих одмора бих молио да се тај рок продужи, како сте Ви рекли.

Председник већа: Тужилаштво не тражи? Добро.

На основу члана 432 став 3 ЗКП-а, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Продужава се рок за изјављивање жалбе у односу на браниоца, адвоката Душана Јанићијевића за још 15 дана.

То је све. Шире објашњење ћете добити у пресуди. Оно што сам рекао да остајемо при оном што смо рекли раније, не треба да се понављамо. То је све што смо имали да кажемо, добићете писмене отправке. Имате право жалбе.

Завршено у 08,59 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА